

Naar en Kvinde, hvent det paahviler at forsjørge Børn (egte, uegte, Stebbørn, Adoptivbørn), og som, medens hun har været disses Forsørger, har modtaget Fattighjælp af saadan Art, som kan forlanges refunderet, gifter sig, medfører dette ikke nogen Forandring i Hensende til Børnenes Forsørgelsessted.

§ 26.

Udlændinge vinde Forsørgelsesret her i Landet, naar de erholde Indfødsret, i hvilket Tilfælde de betragtes som fødte i den kongerigffe Kommune, hvor de havde deres faste Ophold paa den Tid, da deres Andragende om Indfødsrets Erhvervelse blev indgivet. Udenlandske Kvinder, der indgaa Egtekab med danske Indfødte, vinde herved Forsørgelsesret efter de samme Regler som indfødte Hustruer. Udenfor disse Tilfælde kunne Udlændinge ikke erhverve Forsørgelsesret her i Landet.

§ 27.

Omkostningerne ved Kur og Pleie i Sygdomstilfælde, hvad enten det er Familieforsørgeren selv eller nogen af dem, han har at forsjørge, der er syg, saavel som Udgifterne ved Begravelsen, dersom Sygdommen har Døden til Følge, blive, saafremt de ikke kunne afholdes af Paagjældende selv eller hans Bo og ei heller kunne paalægges nogen anden, dertil Forpligtet, at udrede af Opholdskommunen. Paa samme Maade som Sygehjælp behandles Understøttelse, der i Tilfælde af Familieforsørgerens Sygdom ydes til hans eller hans Families Underhold under Sygdommen.

§ 28.

Alle Spørgsmaal om Trængendes Forsørgelsessted afgjøres for Fremtiden efter denne Lovs Regler.

Dog beholde de Personer, som i Aaret 1872 nød fast Fattigunderstøttelse, saalænge de leve, eller forsaavidt de vare under 18 Aar, saalænge deres Forsørgelse som Børn vedvarer, det Forsørgelsessted, de den Gang havde. Hjælp af den Art, som omhandles i § 27, anses aldrig for fast Understøttelse. Enhver Kommune, som i Løbet af det nævnte Aar har ydet nogen Fattighjælp af anden Art end den i § 27 omhandlede, har, hvis den ikke vil have den ydede Hjælp anset som fast Fattigunderstøttelse, inden 3 Maanedes, efter at denne Lov er traaet i Kraft, at begjære Indenrigsministerens Anerkjendelse af, at Understøttelsen ikke er at anse som fast.

§ 29.

Det har sit Forblivende ved de gjældende Bestemmelser om Statskassens Forpligtelser til med Hensyn til Christiansø og Ryholm at træde i den forsørgelsespligtige Kommunes Sted.

§ 30.

Er der ingen Kommune, der i Medfør af de i dette Kapitel indeholdte Regler skal forsjørge en Trængende, eller den paagjældende Kommune ikke kan udfindes, skal han forsjørges af den Kommune, hvor han findes trængende til offentlig Understøttelse. Omkostningerne ved Forsørgelsen godtgjøres denne, forsaavidt det er en Landkommune, af Amtsrepartitionsfonden. Amtsraadet kan bestemme, at den Trængende overtages til umiddelbar Forsørgelse af Amtskommunen ved Indsættelse i en Arbejdsanstalt eller paa anden Maade. Paa Bornholm blive Forsørgelsesomkostningerne at godtgjøre af den for Dens Kjøbstæder og Landdistrikt fælles Repartitionsfond, hvortil i Kjøbenhavn hele Udgiften bæres af Stadens Kasse.

Afgives en saadan Trængende hertil fra Ulandet, bliver Udgiften at afholde af